

Ráduly János

Haikuk

Lányokat

Lányokat himbál
A Hold. A férfiszemek
Megcsodásulnak.

Megérted-e?

Énstruktúrámat
Megérted-e, vajon? És
mikor? És meddig?

Mutasd föl

Mutasd föl ékes
Csorbítatlanságodat.
Aggasd hitünkre.

Vérköreim

Három vérköröm
Van: kis vérkör, nagy vérkör,
Anyanyelv-vérkör.

Virágnyelvre

Apostolkodom:
Virágnyelvre tanítom
A fáradt magányt.

Muszáj

Muszáj házalnom
A holnapért. Kenyerem
A napi szégyen.

Burján Emil

Végül

belélegzett jövő-adag
tovább mélyíti múltadat
sóhajod is visszhangosabb
végül nem leszel önmagad

Ősi

fényükkel halkuló zenék
nyitánya a csillagos ég
hangszer-lelkünkbe mítoszok
kottázzák ezt a dallamot

Disszonáns

amint múltamba ások
emlékekkel havaz
mert felhők és források
képlete ugyanaz
de disszonánsan vérzik
csendünk egy röpke létnyit

Egész

két dobbanás közt súlytalan
a szív majd újra megzuhan
és önmagába ütközik
vérrel gyógyítva sebeit
mint egész szervezetedet
akkor is ha nem vagy beteg

